

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-84-193>

УДК 332.1:502:65

ПРОЕКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ПРОСТОРОВОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ВОЄННОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ (НА ПРИКЛАДІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ)

PROJECT MANAGEMENT OF SPATIAL DEVELOPMENT IN CONDITIONS OF WARTIME ECONOMIC TRANSFORMATION (CASE STUDY OF VINNYTSIA REGION)

Манаєнко Ірина Миколаївна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту підприємств,
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-3246-3603>

Manaienko Iryna

National Technical University of Ukraine
«Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»

У статті досліджено особливості застосування інструментів проектного менеджменту у системі просторового розвитку регіонів в умовах воєнної трансформації економіки України на прикладі Вінницької області. Обґрунтовано роль проектного підходу як ефективного механізму реалізації стратегічних пріоритетів регіональної політики, забезпечення стійкості територіальних соціально-економічних систем та підвищення результативності використання ресурсного потенціалу регіону. Визначено особливості економіко-геополітичного положення області з урахуванням різних локаційних підходів. Проаналізовано вплив воєнних викликів на просторову організацію економіки області, інвестиційну діяльність та розвиток інфраструктури. Визначено напрями підвищення ефективності управління проектами регіонального розвитку в умовах післявоєнного відновлення територій.

Ключові слова: проектний менеджмент, просторовий розвиток, воєнна трансформація економіки, регіональний розвиток, Вінницька область, територіальне планування, державна регіональна політика.

The article examines the role of project management as an effective governance instrument within the system of spatial development under conditions of wartime economic transformation in Ukraine using Vinnytsia region as a case study. The relevance of the research is determined by the need to improve management mechanisms aimed at ensuring sustainable regional development during structural economic changes caused by military aggression, relocation of production capacities, disruption of logistics systems, and transformation of investment priorities at both regional and national levels. The purpose of the study is to analyze the features of applying project-oriented management tools in spatial development policy implementation and to identify priority directions for strengthening regional resilience under wartime conditions. The methodological basis of the research includes structural analysis, statistical analysis of regional development indicators, comparative evaluation methods, and a system-based approach to territorial governance assessment. The research demonstrates that Vinnytsia region performs an important stabilizing function within the spatial structure of the national economy due to its favorable geographical location, developed agro-industrial sector, and relatively stable socio-economic indicators during wartime conditions. The study identifies key directions for improving project management effectiveness in spatial development governance, including strengthening coordination between stakeholders, expanding international cooperation mechanisms, supporting innovation initiatives, and implementing digital management tools for monitoring regional development projects. The practical significance of the study lies in the possibility of applying the proposed approaches to improve regional development strategies, increase investment attractiveness of territories, and support effective implementation of spatial development projects during wartime recovery and post-war reconstruction of Ukraine.

Keywords: project management, spatial development, wartime economic transformation, regional development, territorial planning, state regional policy.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку територіальних соціально-економічних систем України характеризується необхідністю підвищення ефективності управління просторовим розвитком регіонів та територіальних громад. Особливої актуальності ця проблема набуває в умовах структурної трансформації національної економіки, воєнних викликів та необхідності післявоєнного відновлення країни.

У цих умовах важливим інструментом реалізації стратегічних пріоритетів державної регіональної політики виступає проєктний менеджмент, який забезпечує системність планування, ефективне використання ресурсів та координацію діяльності органів влади, бізнесу та громадськості.

Застосування проєктного підходу дозволяє підвищити результативність реалізації програм соціально-економічного розвитку територій, сприяє залученню інвестицій та забезпечує ефективну координацію міжгалузевої взаємодії в системі просторового розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання просторового розвитку територій та застосування інструментів проєктного менеджменту досліджуються у працях українських і зарубіжних учених у сфері регіональної економіки, державного управління та стратегічного планування. Значна увага приділяється питанням стратегічного управління територіями, формування конкурентоспроможності регіонів, розвитку інфраструктури та залучення інвестиційних ресурсів. Особливо слід відмітити наукові здобутки такі зарубіжних вчених – Kerzner Н. [14], Meredith J. [15]. У наукових напрацюваннях Залозної Ю. С. [8] досліджують теоретичні основи та практичні аспекти просторового розвитку регіонів України. Бутко М. П. [1] досліджує особливості регіональної економіки України. Васильців Т. Г. [2] акцентує увагу у своїх дослідженнях на регіональній економічній політиці України в умовах децентралізації. Разом із тим недостатньо дослідженими залишаються питання інтеграції проєктного менеджменту у систему просторового управління територіями в умовах воєнної трансформації економіки України.

Мета статті. Метою статті є дослідження ролі проєктного менеджменту у забезпеченні ефективного просторового розвитку територій та визначення основних напрямів його застосування у системі регіонального управління. Методологічну основу дослідження становлять: метод статистичного аналізу; метод

структурного аналізу; порівняльний метод; системний підхід до оцінювання регіонального розвитку. Інформаційною базою дослідження стали офіційні статистичні дані щодо соціально-економічного розвитку Вінницької області.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проєктний менеджмент у системі просторового розвитку розглядається як сукупність методів, інструментів і механізмів управління реалізацією стратегічних ініціатив територіального розвитку, спрямованих на досягнення визначених соціально-економічних результатів.

Основними характеристиками проєктного підходу є чітке визначення цілей розвитку території; обмеженість ресурсів; визначені терміни реалізації; орієнтація на конкретний результат; можливість оцінювання ефективності реалізації проєктів.

Проєктний менеджмент забезпечує інтеграцію стратегічного планування з практичною реалізацією програм територіального розвитку. До основних інструментів проєктного менеджменту просторового розвитку належать: стратегічне планування розвитку територій; управління портфелем проєктів регіонального розвитку; програмно-цільовий метод управління; моніторинг реалізації проєктів; оцінювання ефективності використання ресурсів; управління ризиками територіального розвитку. Особливе значення має використання програмно-цільового підходу, який забезпечує узгодження стратегічних цілей розвитку територій із фінансовими можливостями їх реалізації.

До ключових напрямів удосконалення системи проєктного менеджменту просторового розвитку належать [8; 14]:

- 1) цифровізація управління територіальними проєктами;
- 2) розвиток інституційної спроможності громад;
- 3) підвищення рівня професійної підготовки управлінських кадрів;
- 4) розширення міжнародного партнерства;
- 5) впровадження інноваційних управлінських технологій;
- 6) удосконалення системи моніторингу реалізації проєктів.

Реалізація зазначених напрямів сприятиме підвищенню ефективності управління просторовим розвитком територій. Вивчення проєктного менеджменту у сфері просторового розвитку на прикладі конкретної області

є науково обґрунтованим і методично доцільним підходом, що забезпечує поєднання теоретичних положень із практикою управління територіальними трансформаціями. Застосування регіонального кейсу дозволяє перейти від загальних концептуальних моделей до аналізу реальних механізмів реалізації стратегій розвитку територій, оцінити ефективність використання інструментів проектного управління та визначити особливості їх адаптації до конкретного соціально-економічного середовища.

Важливість такого підходу зумовлюється тим, що кожна область характеризується специфічною структурою економіки, демографічними тенденціями, рівнем розвитку інфраструктури та інституційною спроможністю органів публічного управління і територіальних громад. Це визначає необхідність дослідження просторового розвитку саме на регіональному рівні, де найбільш повно проявляється взаємодія між стратегічними цілями державної регіональної політики та практикою їх реалізації через систему проектів і програм розвитку.

Водночас сучасна модель регіонального управління в Україні базується на стратегічному плануванні, програмно-цільовому підході та використанні портфельного управління проектами територіального розвитку, що підвищує роль проектного менеджменту як інструменту координації ресурсів, учасників та управлінських рішень у процесі просторових трансформацій. Особливого значення застосування проектного підходу набуває в умовах воєнної трансформації економіки, коли актуалізуються питання відновлення критичної інфраструктури, релокації підприємств, структурної перебудови регіональних економічних систем та забезпечення стійкості територій до зовнішніх викликів.

Крім того, дослідження проектного менеджменту просторового розвитку на прикладі конкретної області відповідає логіці реалізації реформи децентралізації, яка передбачає розширення повноважень органів місцевого самоврядування та посилення їх ролі у формуванні та реалізації стратегій розвитку територіальних громад. Саме на рівні області формується середовище взаємодії між регіональними органами влади, територіальними громадами, бізнесом і міжнародними партнерами розвитку, що створює передумови для комплексного управління просторовими змінами на основі проектного підходу.

Використання регіонального прикладу у науковому дослідженні також сприяє підвищенню його аналітичної глибини та практичної значущості, оскільки дозволяє інтегрувати статистичні дані, результати стратегічних документів розвитку територій та інституційні характеристики системи управління регіоном. Це створює підґрунтя для формування методичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів управління просторовим розвитком, які можуть бути масштабовані та адаптовані до умов інших регіонів України.

Вивчення проектного менеджменту просторового розвитку на прикладі конкретної області важливе з кількох причин:

1. Практична адаптація теорії до конкретних умов: просторовий розвиток включає планування інфраструктури, зонування територій, розвиток міст і сіл; вивчення на прикладі конкретної області дозволяє враховувати локальні економічні, соціальні та природні особливості; студенти та фахівці розуміють, як застосовувати загальні принципи управління проектами у реальних умовах.

2. Управління ресурсами та ризиками: просторові проекти часто потребують великих фінансових, людських і матеріальних ресурсів; приклад області дозволяє моделювати обмеження ресурсів, місцеві ризики (економічні, екологічні, політичні) та шукати оптимальні шляхи їхнього використання.

3. Розвиток міжсекторального співробітництва: реальні проекти розвитку територій потребують взаємодії з місцевою владою, бізнесом, громадами; вивчення на прикладі області формує навички координації між стейкхолдерами та врахування їхніх інтересів.

4. Можливість оцінки ефективності: на конкретній території легше визначити показники успіху проекту (економічні, соціальні, екологічні) це дозволяє відпрацьовувати методи моніторингу, аналізу та корекції проектів у майбутньому.

5. Врахування контексту воєнної трансформації: сучасних умовах України території стикаються з особливими викликами післявоєнного періоду: відновлення інфраструктури, внутрішня міграція, безпека; приклад конкретної області допомагає практично відпрацьовувати адаптивне планування та кризовий менеджмент.

Вивчення проектного менеджменту на прикладі конкретної області дозволяє поєднати теорію, практику та локальний контекст,

формує компетенції, необхідні для ефективного управління територіальними проєктами у складних умовах, включно з післявоєнними викликами. Для прикладного аспекту дослідження обрано Вінницьку область, яка належить до регіонів із стабільними показниками соціально-економічного розвитку навіть в умовах воєнного стану. Частка області у формуванні валового регіонального продукту України становить близько 3 %, що свідчить про її важливу роль у структурі національної економіки.

Суттєвою конкурентною перевагою області є її вигідне географічне положення (табл. 1) та розвинена логістична система.

Головний ресурс регіону – земля і родючі ґрунти. Саме на цьому базується провідна роль області в виробництві зерна, цукру, олійних і кормової сировини; відповідно тут розвинута зернопереробка, цукрова та олійна індустрія. Мінеральна база є різноманітною, але видобуток – переважно локальний/малий. Наявні родовища каоліну, граніту, вапняку і численні торфовища – це переважно сировина для будівництва, кераміки та місцевої енергетики. Для масштабної металургійної переробки поклади не мають масового значення, але є окремі прояви (залізо, апатит та ін.). Підприємства переробного сектора пов'язують ресурси з економікою: птахокомплекс (МХП – «Вінницька птахофабрика»), цукрові заводи (ПК «Поділля», «Зоря Поділля» тощо), олійно-жирові підприємства, хар-

чова переробка (Агрона, місцеві консервні й кондитерські фабрики) (табл. 2).

В умовах воєнного стану відбулося переорієнтування зовнішньоекономічної діяльності регіону на ринки країн Європейського Союзу. Основу експорту становить продукція агропромислового комплексу та харчової промисловості. Місце і роль регіону в економіці країни вагоме (табл. 3)

Демографічна ситуація регіону характеризується тенденцією до скорочення чисельності населення, що зумовлено міграційними процесами та природним скороченням населення. Разом із тим розміщення внутрішньо переміщених осіб частково компенсувало демографічні втрати.

Наведені дані відображають динаміку валового регіонального продукту (ВРП) Вінницької області у 2021–2024 роках у співвідношенні з номінальним ВВП України, а також показують зміну ВРП у розрахунку на одну особу та частку області в загальному економічному результаті країни. У 2021 році Вінницька область мала ВРП 173,5 млрд грн, що становило близько 3,2% від загального ВВП України (5,46 трлн грн). ВРП у розрахунку на одну особу становив 114,2 тис. грн, а це співвідношення між економічним обсягом виробництва в області та чисельністю її населення. Потужність будь якої області також враховує її участь у загальному випуску продукції (табл. 4) та обсягу створення валової доданої вартості (табл. 5).

Таблиця 1

Переваги та недоліки ЕГП Вінницької області

Об'єкт	Переваги	Недоліки
Відношення до зарубіжних країн	– вигідне розташування поблизу кордонів з Молдовою – можливість розвитку зовнішньої торгівлі та співробітництва	– обмеженість виходу на європейські ринки (бо кордон лише з однією державою)
Інших регіонів країни	– центральне розташування – зручне транспортне сполучення з багатьма регіонами України	– відсутність прямого виходу до морських портів
Наближеність до водних та інш ресурсів	– наявність річок (Південний Буг, Дністер) – можливість використання води для зрошення та енергетики	– обмеженість водних ресурсів для промислового використання забруднення річок промисловими відходами
Корисні копалини	– наявність будівельних матеріалів (вапняк, глина, пісок)	– відсутність запасів паливно-енергетичних ресурсів
Якість земельних ресурсів	– високородючі ґрунти (чорноземи) – сприятливі умови для аграрного виробництва	– ризик ерозії, виснаження ґрунтів через інтенсивне землекористування

Джерело: сформовано на основі [5; 12]

Таблиця 2

Узагальнення природно-ресурсних факторів Вінницької області

№	Ресурс	Вагомі ресурси області	Для яких галузей є важливими	Підприємства/ функціонування відповідних підприємств
1.	Земельні ресурси – орні землі, чорноземи і сірі лісові ґрунти	Велика аграрна площа; область – один із лідерів вирощування зернових, цукрових буряків та соняшнику; частина території – сільгоспугіддя	Рослинництво (зернові, цукрові буряки, технічні культури), олійно-жирова галузь, садівництво, тваринництво (кормова база).	Великий аграрний та переробний сектор: ТОВ «Поділля»(агрохолдинг/ виробництво), ТОВ «Вінницька птахофабрика» (МХП – птахівництво, переробка), елеватори/ логістика (елеватори МХП у регіоні). Цукрові заводи області: ПрАТ «ПК «Поділля», Крижопільський цукровий завод, ТОВ «Зоря Поділля» тощо (сезонне виробництво цукру).
2.	Ґрунтово-агрономічні ресурси – чорноземи, родючі ґрунти	Висока родючість, сировинна база для великого врожаю	Рослинництво, насінництво, садівництво, овочівництво, кормовиробництво для тваринництва.	Наукові установи та агропідприємства, що працюють з насінництвом та обробіткою ґрунтів; великі агроагрегати/елеватори МХП, «Поділля».
3.	Водні ресурси – річки (Південний Буг, притоки), водосховища	Річкова мережа забезпечує зрошення, водопостачання та рекреацію; є водні логістичні маршрути	Іригація/ водопостачання, рибальство, водний транспорт і логістика, туризм/рекреація, енергетика (малі ГЕС у прилеглих районах).	Компанії, що використовують річкову логістику та елеватори/ перевалку зерна; регіональні структури водоканалів і природоохорони. (Приклади: елеваторні та логістичні підрозділи агрохолдингів – МХП/елеватори; місцеві водоканали).
4.	Мінеральні ресурси: каолін, граніт, вапняк, торф, родовища заліза, апатиту, флюориту, гранату	На території відомо понад 1 100 родовищ/ проявів (біля ~1 159), 30 видів копалин; значні поклади каоліну, граніту, торфу.	Видобуток будівельних матеріалів (щебінь, вапняк), керамічна/ фарфоро-майстерна сировина (каолін), енергетика (торф – місцеве паливо, субстрат для ґрунтосумішей), металургійна сировина (невеликі прояви заліза/ апатиту – потенційні).	Галузь представлена переважно малими і середніми кар'єрами та підприємствами з переробки будматеріалів; великі будівельні підряди/ компанії, що використовують місцеві матеріали (наприклад, будівельні компанії, що діють у регіоні – «Автострада» як великі будпідряди на місцевому ринку).

Джерело: сформовано на основі [5; 12]

У 2020–2023 рр. Вінницька область трималась на стабільній позиції в економічному просторі України, формуючи в середньому близько 3 % ВРП та валової доданої вартості країни, що відповідає рівню економічно розвинених регіонів середнього масштабу. Аналіз динаміки показує, що попри воєнні виклики та загальноекономічні коливання, область демонструвала відносно стійкість, хоча її

частка у ВРП дещо зменшилася з 3,21 % у 2020 р. до 2,91 % у 2023 р., що пояснюється нерівномірністю відновлення секторів економіки та пріоритетизацією розвитку більш урбанізованих регіонів.

Порівняння з Київською, Львівською та Чернігівською областями показало, що Вінниччина поступається лідерам за масштабом економіки, але демонструє вищу

Таблиця 3

Місце і роль регіону в економіці країни

Рік	ВВП України млн. грн	ВРП Вінницької області, у фактичних цінах, млн. грн	ВРП Вінницької області у розрахунку на одну особу, у фактичних цінах, грн;	Частка ВРП Вінницької області в загальному підсумку, %
2021	5459574	173531	114218	3,2
2022	5191028	164995,3	109304	3,178
2023	6537825	207802,9	138720	3,178
2024	7658659	243429,6	163926	3,178

Джерело: сформовано на основі [5; 12]

Таблиця 4

Частка Вінницької області в загальному обсязі випуску України в основних цінах, у фактичних цінах, порівняння з іншими регіонами

Рік	ВВП України, млн грн	ВРП Вінницької обл., млн грн	Частка Вінницької обл., %	ВРП Київської обл., млн грн	Частка Київської обл., %	ВРП Львівської обл., млн грн	Частка Львівської обл., %	ВРП Чернігівської обл., млн грн	Частка Чернігівської обл., %
2020	4222026	135867	3,21	242406	5,74	236254	5,6	84068	1,99
2021	5450849	173531	3,18	291519	5,35	296182	5,43	113474	2,08
2022	5191028	150202	2,89	320983	6,18	287091	5,53	105423	2,03
2023	6537825	190321	2,91	371238	5,68	311002	4,76	102094	1,56

Джерело: сформовано на основі [5; 12]

Таблиця 5

Частка Вінницької області в загальному обсязі валової доданої вартості (ВДВ) України, у фактичних цінах, % до підсумку, порівняння з іншими регіонами в

Рік	ВДВ, у фактичних цінах, України млрд грн	ВДВ, у фактичних цінах, Вінницької області млн грн	Частка Вінницької обл. в загальному обсязі ВДВ України, у фактичних цінах, %	ВДВ, у фактичних цінах, Київської області, млн грн	Частка Київської обл в загальному обсязі ВДВ України, у фактичних цінах, %	ВДВ, у фактичних цінах, Львівської області млн грн	Частка Львівської обл в загальному обсязі ВДВ України, у фактичних цінах, %	ВДВ, у фактичних цінах, Чернігівської області млн грн	Частка Чернігівської обл в загальному обсязі ВДВ України, у фактичних цінах, %
2020	3626	115405	3,18	206887	5,7	206112	5,7	74522	2,1
2021	4684	150590	3,21	251579	5,37	261542	5,6	96525	2,1
2022	5191	166113	3,2	285507	5,5	290702	5,6	109012	2,1
2023	6537	209210	3,2	359 580	5,5	366118	5,6	137295	2,1

Джерело: сформовано на основі [5; 12]

стабільність у збереженні валової доданої вартості.

Висновки. Результати дослідження підтверджують важливу роль просторового менеджменту у формуванні конкурентоспроможності регіону в умовах воєнної трансформації економіки. До основних напрямів підвищення ефективності просторового розвитку регіону належать: модернізація транспортно-логістичної інфраструктури; розвиток агропереробної промисловості; активізація інноваційної діяльності підприємств; підтримка малого та середнього бізнесу; залучення міжнародних інвестицій.

Проектний менеджмент є важливим інструментом забезпечення ефективного просторового розвитку територій у сучасних умовах трансформації економіки України. Його застосування сприяє підвищенню результативності реалізації стратегій регіонального

розвитку, забезпечує ефективне використання ресурсного потенціалу територій та створює передумови для формування конкурентоспроможних територіальних соціально-економічних систем. Інтеграція проектного менеджменту у систему державної регіональної політики виступає важливим чинником забезпечення сталого розвитку територій та підвищення їх інвестиційної привабливості. Встановлено, що Вінницька область демонструє високий рівень адаптації до структурних змін економіки та зберігає стабільні позиції у системі регіонального розвитку України.

Перспективними напрямками підвищення конкурентоспроможності регіону є розвиток логістичної інфраструктури, модернізація агропромислового комплексу, активізація інноваційної діяльності та розширення міжнародного співробітництва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бутко М. П. Регіональна економіка України: теорія і практика розвитку територій. Київ: КНЕУ, 2018.
2. Васильців Т. Г. Регіональна економічна політика України в умовах децентралізації. *Регіональна економіка*. 2020. №1. С. 25–34.
3. Державна служба статистики України. Статистичний щорічник України за 2024 рік. URL: <https://ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 25.02.2026)
4. European Commission. EU Cohesion Policy 2021–2027. URL: <https://ec.europa.eu> (дата звернення: 18.03.2026)
5. Головне управління статистики у Вінницькій області. Статистичний щорічник Вінницької області за 2024 рік. URL: <https://www.vn.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 28.02.2026)
6. Закон України «Про засади державної регіональної політики» №156-VIII від 05.02.2015.
7. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» №157-VIII від 05.02.2015.
8. Залознова Ю. С. Просторовий розвиток регіонів України: теорія та практика. *Економічний вісник Донбасу*. 2019. №3. С. 15–22.
9. Кабінет Міністрів України. Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 18.03.2026)
10. Міністерство розвитку громад та територій України. Методичні рекомендації щодо розроблення регіональних стратегій розвитку. URL: <https://minregion.gov.ua> (дата звернення: 18.03.2026)
11. Міністерство розвитку громад та територій України. Моніторинг показників розвитку регіонів України (Вінницька область). URL: <https://minregion.gov.ua> (дата звернення: 28.02.2026)
12. Обласна державна адміністрація Вінницької області. Стратегія розвитку Вінницької області на 2021–2027 роки. URL: <https://vin.gov.ua> (дата звернення: 18.03.2026)
13. Organization for Economic Cooperation and Development (OECD). Regional Development Policy: A 2020 Review.
14. Kerzner H. Project management: A systems approach to planning, scheduling, and controlling. New York: Wiley, 2017.
15. Meredith J., Mantel S. Project management: A managerial approach. New York: Wiley, 2017.

REFERENCES:

1. Butko M. P. (2018) Regionalna ekonomika Ukrainy: teoriia i praktyka rozvytku terytorii [Regional Economy of Ukraine: Theory and Practice of Territorial Development]. Kyiv: KNEU.

2. Vasylytsiv T. H. (2020) Rehionalna ekonomichna polityka Ukrainy v umovakh detsentralizatsii [Regional Economic Policy of Ukraine under Decentralization Conditions]. *Rehionalna ekonomika – Regional Economy*. № 1. S. 25–34.
3. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2024 rik. [State Statistics Service of Ukraine. Statistical Yearbook of Ukraine for 2024]. URL: <https://ukrstat.gov.ua> (accessed February 25, 2026)
4. European Commission. EU Cohesion Policy 2021–2027. URL: <https://ec.europa.eu> (accessed February 25, 2026)
5. Holovne upravlinnia statystyky u Vinnytskii oblasti. Statystychnyi shchorichnyk Vinnytskoi oblasti za 2024 rik. [Main Department of Statistics in Vinnytsia Region. Statistical Yearbook of Vinnytsia Region for 2024]. URL: <https://www.vn.ukrstat.gov.ua> (accessed February 28, 2026)
6. Zakon Ukrainy «Pro zasady derzhavnoi rehionalnoi polityky» № 156-VIII vid 05.02.2015 [Law of Ukraine “On the Principles of State Regional Policy” No. 156-VIII of 05.02.2015].
7. Zakon Ukrainy «Pro dobrovilne obiednannia terytorialnykh hromad» № 157-VIII vid 05.02.2015 [Law of Ukraine “On Voluntary Association of Territorial Communities” No. 157-VIII of 05.02.2015].
8. Zaloznova Yu. S. (2019) Prostorovyi rozvytok rehioniv Ukrainy: teoriia ta praktyka [Spatial Development of the Regions of Ukraine: Theory and Practice]. *Ekonomichnyi visnyk Donbasu – Economic Herald of the Donbas*. № 3. S. 15–22.
9. Kabinet Ministriv Ukrainy. Derzhavna stratehiia rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky. [Cabinet of Ministers of Ukraine. State Strategy of Regional Development for 2021–2027]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (accessed March 18, 2026)
10. Ministerstvo rozvytku hromad ta terytorii Ukrainy. Metodychni rekomendatsii shchodo rozroblennia rehionalnykh stratehii rozvytku. [Ministry of Development of Communities and Territories of Ukraine. Methodological recommendations for the development of regional development strategies]. URL: <https://minregion.gov.ua> (accessed March 18, 2026)
11. Ministerstvo rozvytku hromad ta terytorii Ukrainy. Monitorynh pokaznykiv rozvytku rehioniv Ukrainy (Vinnytska oblast). [Ministry of Development of Communities and Territories of Ukraine. Monitoring of development indicators of regions of Ukraine (Vinnytsia region)]. URL: <https://minregion.gov.ua> (accessed February 28, 2026)
12. Oblasna derzhavna administratsiia Vinnytskoi oblasti. Stratehiia rozvytku Vinnytskoi oblasti na 2021–2027 roky. [Regional State Administration of Vinnytsia region. Vinnytsia Oblast Development Strategy for 2021–2027]. URL: <https://vin.gov.ua> (accessed March 18, 2026)
13. Organization for Economic Cooperation and Development (OECD). Regional Development Policy: A 2020 Review.
14. Kerzner H. Project management: A systems approach to planning, scheduling, and controlling. New York: Wiley, 2017.
15. Meredith J., Mantel S. Project management: A managerial approach. New York: Wiley, 2017.

Дата надходження статті: 23.03.2026

Дата прийняття статті: 14.04.2026

Дата публікації статті: 22.04.2026